

מסורת הש"ס

(א) מִיִּצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ב) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ג) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ד) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ה) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ו) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ז) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ח) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ט) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (י) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יא) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יב) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יג) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יד) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (טו) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (טז) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יז) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יח) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (יט) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כ) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כא) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כב) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כג) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כד) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כה) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כו) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כז) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כח) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (כט) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)
 (ל) וְיִצְרָאֵל (צ. א.) (שם שם)

תורה אור השלם

1. אל הבית לך שילך
אל מִדְּבַר לְדַעְתִּי דָּבָר
לְפָנֶי אֱלֹהִים בְּהַאֲזִיעַ
בְּשִׁמְשׁוֹת אֶתְרָךְ וְהָרָץ
עַל כִּי דָּבָר נִתְּנָה לְמַעֲשֵׂי
קִלְתָּ א ו
2. וְדָבָר " אֱלֹהִים א
וְאִשָּׁה שָׁפָר מִן הַאֲרָצָה
וְהָרָץ בְּאִשָּׁה נִשְׁתַּחֲוֶה
וְהָרָץ אֲרָצָה לְעַמִּי א
3. בְּחַיִּיתִי ב ז
4. אֲחִיר וְקִדְשׁ שְׂדֵהוּ
וְתוֹשֵׁת לֵב סִבְיָה
תְּהִלָּתִי קִטָּה א
5. וַיִּבֶן " אֱלֹהִים א
הַדְּלָעַל שָׁלֵחַ מִן הָאֲרָץ
וְהָאֲרָץ הִבְתָּ לִּי אֲדֹמָיִם
6. בְּחַיִּיתִי ב ז
7. וְדָבָר מֵשֶׁלֶׁל אֲחִיר
כִּי אֲלֵצָה וְכִי אֲשִׁירָה
קִיב וְתוֹרֵתִים שִׁדָּה
וְתַנְחֵם וְתוֹרֵת מֵשֶׁלֶׁל
וְהָאֲרָצָה מֵשֶׁלֶׁל אֲחִיר
8. בִּי קִדְשׁ שְׂדֵהוּ שְׂדֵהוּ
9. קִרְיָתִי ב ז
10. וְהִנֵּה אֲתָּה כֵּל הַיָּמִים
אִשָּׁה לֵב הַאֲרָצָה
מִסְרָם עַל הַבָּיִת עַל רִשְׁשׁ
וְהָרָץ עַל הַשְּׂמִינִת וְהוֹחַ
וְהָרָץ קִשְׁיָאֵר אֲחִיר וְהָרָץ
אֲתָּה תִּבְרָה בְּחַיִּיתִי וְכִי
7. וְהָרָץ מִבְּרָא הָאֲרָצָה
אֲתָּה קִרְיָתִי אֲתָּה שְׂמֵן אֲתָּה
אֲתָּה הַאֲרָצָה

8. שֹׁמֵר דָּם וְהָאָדָם בְּאֲדָם
דָּמוֹ יִשְׁמֹר כִּי בְצִלְם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת הָאָדָם:

9. ויפל יי' אלהים תרדמה
על האדם וימנו חזק אונת

10. יד ליד לא תקהה רע
חורע צדיקים נמלט:

11. תָּקַם וַחֲלָךְ מִנּוּחַ אֲחֵרֵי
אֲנִיחָא מִבְּרַח אֵל הַמֶּלֶךְ

אשרו ויבא אל האיש
ויאמר לו הנה האיש
אשר דברת אל האשה
ויאמר אנה שופטים יג יא

12. ותאמר אם נעשר ד' יי' וד' נמשך אם אעונך ויחס וילך אחריתך

מלכים ב' ד' ל'
13. ותקם רבקה ונעלתיה
והרכבה על הגמלים

והעבד את רבקה וילך

14. זכובי קדח יבאיש יביע
שמן רחוקה יקר מחבמה

15. הלוא אם תטיב שאת
קהל * א

113. תלוא אם תיטיב שאת
ואם לא תיטיב לפתח
תקטאת רבץ ואלדך

16. לב חכם לימנו ולב

בסיל לשמאלו: קהלת י ב

הרואה פרק תשיעי ברכות

20

עין משפט
נר מצוה

קא א מ״י פריז מ״ל
אסור ציאה ה״ל כב
סמג לארץ קם טושי״ם איה
ס״י כח טעף א״:
קב ב מ״י מ״ו מהלכות
הפלה ה״ל א סמג פשץ
יט טושי״ם אר״ח ס״י א טעף
ס״:

מוסף רש"י

אוי לי מיצורי, אס
לעבטע לעבן יאר, ואוי
לי מיצורי, שטעלענדי אס
לעבטע לעבן יאר (שניידמן
י.ח.). אהור וקדם צרתני.
מלפנים ומאחור צרת לי צרת
מלפנים ומאחור צרת לי צרת
מלפנים ומאחור צרת לי צרת

ובל העובר אחורי אשה בנהר אין
 לו חלק לעוה"ב. פי' אם רגיל
 בזנך לפי שיצא לקי' נאוף וסופו
 יורד לניהם: **אלא** מעתה נבי
 אלקנה דכתיב ויך אלקנה אחרי
 אשתו וגו' שזם הוא שגין פסוק
 זה בכל המקרא ולי"ג (להיט):
 רבי עקיבא אומר בכל מקום

נחמן בר יצחק אלא מעתה
הא קא חוינן דמוקא ונשכא
בן פוי אוי לי מיוצרי ואוי
מר ר' ירמיה בן אלעזר דו
אחור וקדם צרתני: יויבן
צרוצין וחד אמר זנב בשלמא
צרתני אלא למאן דאמר זנב
אמי אחור למעשה בראשית
דלא אברי עד מעלי שבתא
פורענות דנחש והתניא רבי
לין מן הקמן בגדולה מתחילין
אל אלעזר ואל איתמר בניו
דבחלה נתקלל נחש ולבסוף
דמבול דכתיב יומח את כל
הבריאש אדם והדר בהמה
וצר בשני יודין אלא למאן
שמעון בן פוי אוי לי מיוצרי
ו דכתיב זכר ונקבה בראם
בדר' אבהו דרבי אבהו רמי
לויים עשה את האדם הא
אלא נשרא אלא אחד בשלמא
דחתנה אלא למאן דאמר זנב
רב זכיד ואיתימא רב נחמן
מא למ"ד זנב היינו דכתיב
נסיא דדרש ר"ש בן מנסיא
הקב"ה לחוה והביאה לאדם
תא דבר אחר ייבן אמר רב
הקב"ה לחוה ככנין אוצר
לקבל את הפירות אף אשה
ר' ירמיה בן אלעזר מלמד
גדול עם קמן בשושבינות
יצחק מסתברא דגברא סגי
הויזא מלכיה לחדדי וכל

פירש דבנחא ובכשא.
 נישתה ובתשה.
 ופירש, וקדש.
 ומבול
 ונפתח בחוליה אלא כי
 שם שאמר יחם את כי
 היקם את (עשה) וגו'.
 שם פתחין פה וספרין
 והתפרסמו בשם פתחין
 הפתוח (בשלמה למידי
 פתוח היו דברים רסוד
 שם פתחיה שם בשם
 במקום הפתוח).
 אלא
 דאמר נוב אמר חתך.
 ושנין למקום חתך.
 כלומר פתח חתחיה
 במסמסם הפתוח בשם
 המנוד. ויבאה עשה
 האדם.
 מלכר ששיבועת לאדם
 הקיה.
 מיאנא למדה
 חתיה דר' אבי שיעה

הכל למוכה: ואמר רב הונא אמר רב משום ד' מאיד לעולם יהיו דבריו של אדם מועטין לפני הקב"ה שנאמר 'אל תבהל על פיך ולכך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים' כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דרכיך מעטים: דרש רב נחמן בר רב חסדא מאי דכתיב 'וייצר ה' אלהים את האדם בצלמו' שני יודין? שני יצרים ברא הקב"ה את האדם יצר טוב ואחר יצר רע מתקין ה' ר' כהנא דלא כתיב בה וייצר לית לה יצרא ובעמא אלא כדר"ש בן פזי דאמר ר' שמ"ל מצינו אי נמי כדר' ירמיה בן אלעזר דפרצופין ברא הקב"ה כאדם הראשון שנאמר 'אלהים את הצלע' ורב ושמואל חד אמר למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב אחור וקדם מאי אחור וקדם צאתי כדרבי אמי דאמר ר' יקדם לפרענות בשלמא אחור למעשה בראש וקדם וקדם לפרענות פרענות דמאי אילימא ואומר בגדולה מתחילין מן הגדול ובקללה מתחילין מן הגדול דכתיב 'וידבר משה אל אהרן הנותרים קחו וגו' בקללה מתחילין מן הקטן נתקללה חוה ולכסוף נתקלל אדם אלא פרענות דיקום אשר על פני האדמה מאדם ועד בהמה בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב דאמר ונב מאי וייצר כדר"ש בן פזי דאמר ר' אמי מצינו בשלמא למאן דאמר פרצוף ר' אלא למאן דאמר ונב מאי וזכר ונקבה בראם בתיב זכר ונקבה בראם וכתביב 'כי בצלם ביעצ תחלה עלה במחשבה לבראת ב' ולבם למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב 'ויסגור בשר' מאי ויסגור בשר תחתנה א"ר ירמיה ואיתביב ר' יצחק לא נצרכה אלא למקום חתך בי ויובן אלא למ"ד פרצוף מאי ויובן לכדר"ש בן פזי דאמר ר' אמי ויבן ה' את הצלע מלמד שקלעו הראשון שכן בכרבי הים קורין לקליעתא ופסוק ואמר' לה במתניתא תנא מלמד שב

הראשון מכאן למדה תורה דרך ארץ שירי
פ' ה' מינייהו סגי ברישא אמר רב נחמן ב
אחורי אשה בדרך ואפ"י אשתו נודמנה ל
חלק לעולם הבא ע"תו רבנן המרצה מעות
מטובים כמשה רבינו לא יקח מדינה של גו
א"ר נחמן מנח עם הארץ היה דכתיב ייולך
בני אלקנה דכתיב וילך אלקנה אחרי אשתו
לא אחרי דבריה ואחרי עצתה הבא נמי אחרי
אחרי היה אפ"י כי רב נמי לא קרא שטאמר
ולא לפני האיש א"ר יוחנן אחורי ארי ולא אחורי
י בהכ"נ בשעה שהצבור מתפללין ולא אמר
א פתחא אחרינא ואי איכא פתחא אחרינא
לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח תפילין אבא
בין שני מתחתי הלב שנא זכובי מות יבא
לפתח חמאת רובץ ת"ר שתי כליות יש בו כג
לימינו ורעה לשמאלו דכתיב ל"ב חכם
לשון מחתך פה גומר ושט מכנים ומוצים כ

ות לאשה מידי לידה, ומתחנך להסתכל בה, אפילו דומה למשה רבנו שקיבל תורה
 יד יוחנן מוטב לאדם להלך אחר ארי ולא אחרי אשה. מטוב אחורי אשה הוא אחרי
 תרובץ, ודרש מן חטאת חיטה, שנויא בעלמא, כלומר יצו הרב דבר קל הוא, המב
 לשמאל יצאצחו לרע, שנאמר לב חסם בלימיו ולב כסיל לשמאלו. תש רבנן הלב

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones